№ 5. Warszawa, dnia 21 Stycznia (2 Lutego) 1881 r. Rok II.

NOWE MODY PARYZKIE

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.
POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

Ryc. 1. Okrycie z haftem. Ryc. 2. Ubranie domowe. Ryc. 3. Płaszczyk na ulicę.

KORESPONDENCYA

Z PARYŻA.

15 Stycznia 1881 r.

Szał noworoczny przeszedł. Rok 1880 pogrzebiono stosami pudełek z cukierkami rozlicznemi, a niestety, uciążliwemi prezentami, od których u nas nikt wymówić się nie może; gdzieniegdzie przeświecał drogi kamień, złoto błysk rzucało, ale więcej szychu i blichtru, więcej pompy, niż rzetelnej wartości przedstawiały te stosy podarków obowiązujących każdego bez wyjątku. Ojciec rodziny, choć z westchnieniem *musi* na dzień ten hojniejszym się okazać i dzieciom niespodzianki, nierzadko kosztowne przygotować. Mąż, choć z lekkiem skrzywieniem nieomieszka żonie swej od jubilera, lub modystki przesłać pakieciku. Jest to zwyczaj zły, czy dobry, trudno orzec, ale tak głęboko wkorzeniony, tak zżył się z tutejszemi zwyczajami, a nie poślednią rolę grający w przemyśle. Bez niego ustałby ruch noworoczny w sklepach, przynoszący miliony zysków, a dający zarobek klasom pracującym, opromieniając przez to wesołością upragnione święta Bożego Narodzenia. Bądź więc błogosławiony dobry zwyczaju, jeśli przez ciebie nie jedna łza została otartą; nie jedno oblicze rok cały zasępione widmem nędzy, rozpromieniło się widokiem daru, jaki bogacze czują się w obowiązku udzielać biednym.

Najwięcej uciechy miała dziatwa; widząc te buzie uśmiechnięte i rozradowane naszych dzieci małych i dużych, których serduszka rozczarowanie się nie chwyta, używających w całej pełni uciechy, mimowoli przychodziły na myśl słowa poety: *święć się, święć się, wieku młody!*

Lecz przejdźmy do rzeczy: choć duszą i sercem polka, jednak tu urodzona i wychowana, zawiele zrosłam się z tutejszym ludem, abym nie miała podziwiać jego twórczości w rzeczach sztuki, jego zmysłu estetycznego, przejawiającego się nawet w drobnostkach.

Dość przejść było po bulwarach, obejrzeć wystawy sklepów, które w tych czasach najświetniej się prezentują, aby nie skłonić głowy przed narodem który nieszczęścia przebyte i rany wojną zadane, tak prędko umiał powetować i zagoić.

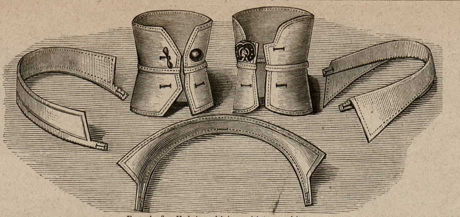
Otóż na wystawach tych widzimy dzieła cudowne, geniusz posunięty w sztuce do ostatnich krańców. Bronzy, statuy z marmuru, obrazy, ryciny, nawet te graciki, te *nic* paryzkie, nie mają równych w całym świecie.

Wszystkie te cuda, rozstawione z poczuciem artyzmu wpadają nam w oko; ciągną, zachwycają, począwszy od wysokich dzieł sztuki, aż do drobnostek z porcelany. Tu również spotykamy ubiory dla pań. Co za przepych wykwintny, co za gust ekscentryczny. Każdy znajdzie coś dla siebie, gdyż i to trzeba przyznać Paryżowi, że począwszy od prawdziwego piękna do brzydoty strasznej, od przepychu i wykwintu do mody, rzeczywiście do obrzydliwości posuniętej, wszystko produkuje sto-

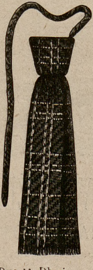
lica świata, przechodząc gamy od najwznioślejszych do najniższych tonów.

Bon gré, mal gré muszę wam, panie, pisząc z stolicy mody, dać sprawozdanie o modach. Mniej więcej ta wszechpotężna władczyni, orzekła swój wyrok ostateczny co do strojów balowych i wieczorowych, dając pierwszeństwo: pluszowi, aksamitom, brokatelom genueńskim. Wszystkie te ciężkie materyały mięszają się z gazą, z crêpe de chine, a nawet z skromnym muślinem. To połączenie jednak ciężkich materyi z tkaniną lekką nie zdaje mi się szczęśliwem, fantazya ma czasem swe oryginalne kaprysy; lecz dobry gust powinien stać na straży i kłaść swoje *veto* tam, gdzie moda granice zdrowego rozsądku przekracza, tworząc anomalie.

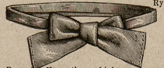
Piękną nowością jest w balowych stanikach kamizelka à plastron, pokryta cała kwieciem drobnem np. fijołkami parmeńskiemi. Można

Ryc. 4—8. Kołnierzyki i mankiety męzkie.

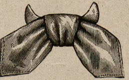
Ryc. 11. Długi szkocki krawat.

Ryc. 9. Krawatka z białego atłasu.

Ryc. 13. Spinka.

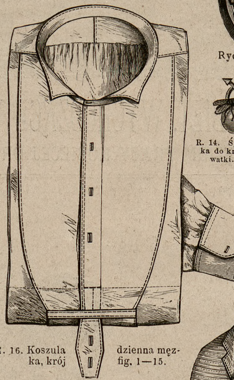
Ryc. 10. Krawatka z białego atłasu.

Ryc. 12. Krawat w deseń.

go, gubiąc się z tyłu w węzeł, o podpięciach. Stanik wycięty w karo z baskiną i kamizelką atłasową, całą koronkami naszytą, rękawki krótkie. Na trenie trochę bukiecików z kwiatów mélange, takiż bukiecik u gorsu i we włosach. Toaletę tę pełną gustu, skopiować można z materyałów tańszych, a również piękną będzie dla brunetki.

Co do sukien czarnych, zawsze tak dystyngowanych, stosownych tak dla pań poważniejszych jak dla młodych, moda dawno swój wyrok wydała. Zawsze one są noszone, lecz pod warunkiem aby przepychem przybrania przewyższały świetne toalety kolorowe. Koronka i dżet, może najbardziej skomplikowane toalety tworzyć. Dla pań poważnych, matek wprowadzających córki dorosłe, mogę wskazać kolory najstosowniejsze w cieniach: ciemno zielonym, loutre, bronzowym, vert myrthe połączonych

R. 16. Koszula dzienna męzka, krój fig. 1—15.

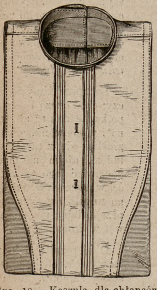
R. 14. Śpilka do krawatki.

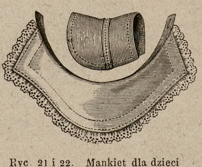
Ryc 15. Spinka do mankieta.

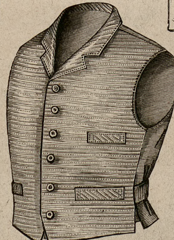
R. 17. Koszula męzka krój fig 1—5.

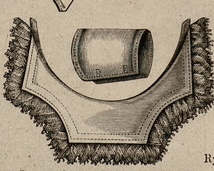
Ryc. 18. Koszula dla chłopców, krój fig. 27—32.

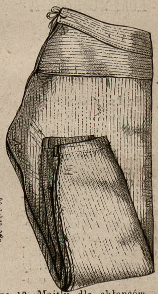
Ryc. 21 i 22. Mankiet dla dzieci i kołnierzyk, krój fig. 61—63.

Ryc. 20. Kamizelka dla panów, krój fig. 64—68.

Ryc. 23 i 24. Mankiet dla dzieci i kołnierzyk, krój fig. 59—60.

Ryc. 19. Majtki dla chłopców, krój fig. 69—71.

też plastron pokryć cienkiemi piórkami marabout, których czubki są zasiane złotym lub srebrnym pudrem, lub wyszyć je perłami, dżetem białym i t. p. Ten sam haft powtarza się na sukni całej z mousseline de soie, bardzo lekkiej jedwabnej tkaniny, całej w falbanki koronkowe z kwieciem lub haftem przybranej. Kolor biały przeważa i przyznajmy, cóż może być piękniejszego nad suknię taką, dla młodej panny, czy to z lekkiej powiewnej gazy, czy z drogiej materyi lub mousseline de laine.

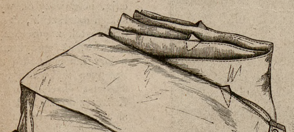
Jako wzór opiszę taką suknię przeznaczoną dla hr. C., którą w jednym z pierwszorzędnych magazynów oglądałam. Z białej materyi spódnica przód miała zagarnirowany à tablier koronkami. Lekka szarfa z indyjskiej tkaniny o żywych barwach, opasywała panier z atłasu białe-

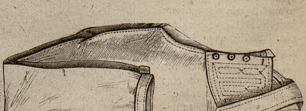
Ryc. 27 i 28. Szlafrok dla panów, krój fig. 23—26.

z pluszem, atłasem. Tren powinien być gładki formy płaszcza dworskiego, a jeśli jest z pluszu, musi być okolony drobnemi falbankami z atłasu, z pod których wychodzi balayeuse'a. Do pięknych sukien z aksamitu lub brokateli, tren koniecznie powinien być gładki, dodając toalecie cechę szlachetności i dystynkcyi. Suknie balowe dla młodych panien robią się krótkie i bardzo stosownie, gdyż tren długi ruchy krępuje, dając zawiełki pozór powagi młodym dzieweczkom. Na wieczorki bezwarunkowo suknia krótka kostiumowa jest przyjęta, śmiesznie nawet długie treny wyglądają.

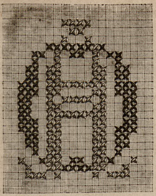
Kostiumy te robią się bardzo eleganckie mięszając atłas z gazą, bufki, marszczenia, koronki, kokardy i kwiaty. Skromniejsze ale bardzo w dobrym guście są suknie z voile de nonne, z museline de laine i t. p. materyałów lekkich prze-

Ryc. 25. Nocna koszula męzka, krój fig. 16—22.

Ryc. 26. Kalesony, krój fig. 49—52.

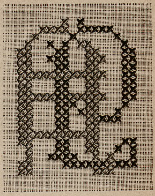

Ryc. 29. Cyfry AO, krzyżykami.

ślicznie się drapujących. Na sukni takiej upięcie à panier z satin merveilleux i kilka pukli rzuconych gdzieniegdzie tworzą skromne, świeże i niedrogie ubranie. (d. n.)

Ryc. 31. Poduszka, haft aplikacyi.

Ryc. 30. Cyfry AP, krzyżykami.

Opis Rycin.

Ryc. 1. Okrycie z szewiotu z plisą atłasową, na której dany jest haft złoty; podszewka jedwabna na lekkiej wacie, plecy w fałdy ułożone.

Ryc. 2. Domowe ubranie z szkockiego tarlatanu, z żakietką aksamitną z boku zapinane, kokardki z podwójnej wstążki jedwabnej stanowią przystrój.

Ryc. 3. Płaszczyk od deszczu z kapturkiem podbitym fularem szkockim, guziki szmuklerskie, sznury i chwasty zdobią płaszczyk.

Ryc. 20. Kamizelka dla panów z sukna lub aksamitu, stosowna na domowy użytek i dająca się łatwo w domu wykonać; kraje się podług fig. 64—68, robi się na podszewce, a pod kołnierzyk i patki daje się sztywny sztyrtyng.

Ryc. 27 i 28. Szlafrok dla panów ciepły, watowany, robi się albo z gładkiej albo z deseniowej materyi perskiej. Gruby jedwabny sznur obejmuje kołnierz i przody, w pasie wiąże się na węzeł z długiemi końcami zakończonemi chwastami, kraje się podług fig. 23—26.

Ryc. 31. Poduszka na kanapę, wykonana ściegiem atłaskowym na suknie, lub aksamicie. Deseń na odwrotnej stronie tablicy kroju fig. 79.

Ryc. 32. Kostium dla młodej osoby, krój stanika XVII na tablicy kroju.

Ryc. 33. Plecy do ryc. 59 i 60.

Ryc. 38. Suknia z szewiotu, atłasu i aksamitu, patrz ryc. 39 i 40.

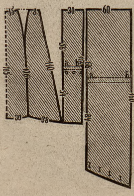
Ryc. 35. Plecy do ryc. 85 bez trenu przypinanego, krój fig. 72—75.

Ryc. 36. Plecy do ryc. 85.

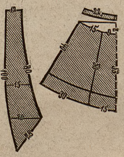
Ryc. 39. Suknia z szewiotu do ryc. 38 i 40.

Ryc. 34. Zmniejszony krój sukni, ryc. 33, 59 i 60.

Ryc. 41. Monogram A V. do chustek dla panów.

Ryc. 37. Zmniejszony krój przypinanego trenu.

Ryc. 40. Suknia z szewiotu do ryc. 38 i 39.

Ryc. 32. Ubranie dla młodej osoby, krój XVII na tablicy kroju, składa się z spódnicy zagarnirowanej falbankami, tiuniki oryginalnie podpiętej i staniczka trochę wyciętego podłużnie, z chusteczką atłasową. U dołu baskiny daną jest plisa podwójnie złożona z atłasu, rękawy ubrane falbankami i przepięciem z atłasu.

Ryc. 35—37 i 85—86. Suknia czarna kaszmirowa z przypinanym trenem, przybrana aksamitem w kratę wytłaczanym. Przód tiuniki udrapowany, dochodzi do falbanek dolnych. Tylny bryt nafałdowany

Ryc. 42 i 43. Fartuszki dla dzieci od 3 do 7 lat, krój fig. 78. R. 44. Sukienka dla dziecka rocznego. R. 45. Sukienka dla dziewczynki.

Ryc. 38—40. Suknia z szewiotu ciemno-bronzowego. Spódnica ubrana jest falbanami, od góry na 10 cent. marszczonemi. Tiunika objęta aksamitem, z boku przemarszczona i wstążką podpięta. Stanik ma kołnierzyk aksamitny i kamizeleczkę u góry z bufek marszczonych złożoną. Mankiety aksamitne na bufkach drobnych ułożone. Na plecach rodzaj kapturka z bufek i aksamitu.

Ryc. 42—43. Fartuszki dla dzieci od 3—7 lat. Z ciemnego płócienka, stosowne dla chłopczyków i dziewczynek, z tyłu na

Ryc. 46. Sukienka dla młodej panienki.

Ryc. 47. Sukienka balowa dla młodej panienki.

wcale nie podpięty, zebrany jest w draperyę, u dołu przytwierdzoną riuszą z aksamitu. Po obu bokach brytu dane są wyłogi z aksamitu, które ryc. 37 przedstawia. Tren przybrany ryc. 86, daje się na sztywnej podszewce, w fałdy układa i plisą aksamitną z dwóch stron obejmuje. Stanik przedstawia z przodu ryc. 85, w rodzaju kapturka plisowanego, odznaczony aksamitem i chwastami, krój fig. 72—75.

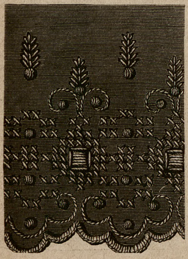
paski zapinany, kraje się podług fig. 78.

Ryc. 44. Sukienka dla dziecka rocznego, z niebieskiego kaszmiru. Przód w bufki i zakładki ułożony, u dołu dwie falbanki koronką podszyte, u szyi i rąk koroneczka.

Ryc. 45. Ubranie dla dziewczynki od 6—8 lat, z materyału wełnianego, koloru bordeaux i tegoż koloru sznurem podpięta, polonezka na spódniczce w fałdy ułożonej. Chusteczka jedwabna tworzy kołnierzyk.

Ryc. 51. Kostium spacerowy. Ryc. 50. Płaszczyk na ulicę.

Ryc. 48. Wzór wyszycia do sukien na szarem płótnie niebieską i czerwoną bawełną.

Ryc. 49. Wzór do wyszycia.

Ryc. 52. Czepeczek z białego muślinu.

Ryc. 46. Sukienka dla młodej panienki z popielatej lekkiej wełny, ubrana pluszem bordeaux. Na spódniczce z falbanami objętemi pluszem dane jest przepięcie krótkie z boku podpięte. Stanik z przodu w bufki ubrany, ma szalowe przybranie.

Ryc. 52. Ładny czepeczek z muślinu i blado niebieskiej wstążki atłasowej, robi się na paseczku 50 cent. długości i 6 szerokości kilkakrotnie przemarszczonym. Główka się robi z chusteczki muślinowej, trójkątnej, obszytej falbanką i ułożonej podług ryciny.

Ryc. 53. Czepeczek ranny, krój fig. 76 i 77.

Ryc. 47. Balowa sukienka dla panienek z blado-różowego batystu, atłasem w tymże cieniu przybrana. Spódniczka cała w drobne falbaneczki z tyłu; z przodu od góry w bufki i wody przybrana. Staniczek na plecach sznurowany, atłasową pliską objęty, u wycięcia atłasem ubrany, szarfy różowe.

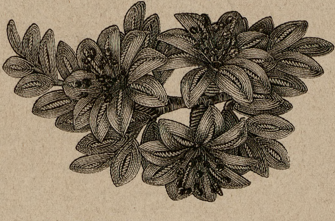
Ryc. 55—57. Kapelusze modne.

Ryc. 53. Czepeczek ranny z fularu krem i koronki, kraje się podług fig. 76 i 77, podług ryciny zdobi koronką i surahem.

Ryc. 59 i 60. Ubranie wieczorowe z trenem przypinanym z jedwabnego repsu atłasem przybrane, składa się z spódnicy z falbankami, tiuniki podpiętej

Ryc. 59. Ubranie wieczorowe z przypinanym trenem.

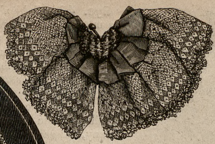
Ryc. 58. Bukiet filigranową robotą.

Ryc. 48 i 49. Szlaki do ozdoby: halek, fartuszków, a nawet letnich sukien. Przedstawiony wzór, wykonanym jest na szarem płótnie, niebieską i ponsową bawełną. Dla równości ściegów na ryc. 48 należy przyfastrygować kanwę, dowolnej grubości, i haftować na niej, wedle wzoru oznaczone krzyżyki. Następnie ostrożnie wyciągać, po jednej nitce kanwę, a deseń równo i pięknie wyszyty pozostanie na płótnie. Resztę wzoru zapełnia się ściegiem pocztowym, atłasowym i w rybie ości.

Ryc. 60. Suknia z odjętym trenem do ryc. 33, 34 i 59.

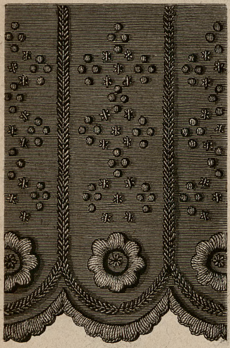

Ryc. 61. Krawatka z pluszu i koronki.

Ryc. 62. Kokarda z materyi i koronki.

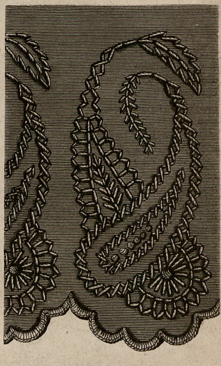
z jednego boku i stanika, z objęciem atłasowem na baskinie. Przód stanika sznurowany. Kapturek czarny atłasowy, zakończony chwastem lub pelerynka stanowią przybranie.

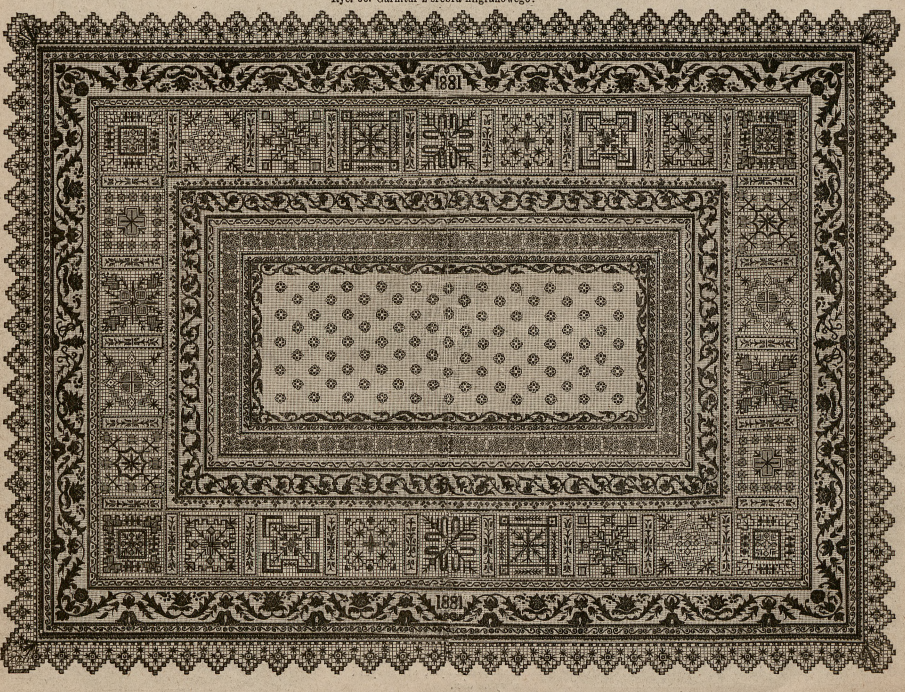
Ryc. 64 i 65. Brzeg fantazyjny do obszycia letnich sukien wykonany kolorowemi nićmi, stosownemi do materyału sukni na białym kaszmirze lub cienkiej flaneli. Można też wyszyć cieniem oranżowym, na granatowym kretonie, lub niewarowym płótnie.

Ryc. 63. Blat od stolika malow

Ryc. 64. Szlak wyszyty do sukien letnich.

Ryc. 66. Garnitur z srebra filigranowego.

Ryc. 65. Ślak do ozdoby sukni.

Ryc. 67. Kapa na łóżko z kongres kanwy i gipiury.

Ryc. 67. Kapa do przykrycia łóżka z kongresowej kanwy i kwadratów gipiurowych, wyszywana kolorową bawełną, którą na żądanie, redakcya nasza sprowadzić z zagranicy może. Należy najpierw wymierzyć długość i szerokość łóżka i stosownie do tego kupić tyleż łokci kanwy. Środkowy kwadrat kanwowy zapełnia się wedle ryciny 69, małemi, równoodległemi gwiazdami. Na brzeg środka wziąść należy deseń oznaczony ryc. 71, lub 70, jak kto sobie życzy. Jeden wymaga większej roboty, drugi zaś jest łatwiejszy.

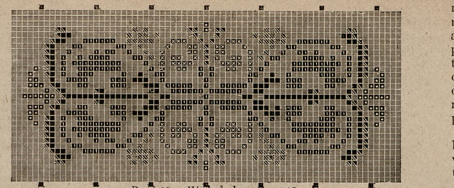
Ryc. 68. Służy do połączenia kwadratów gipiurowych. Przy pasach z kanwy należy przypuszczać na obręby, które się wykonywają ażurem. Wyciągnąwszy trzy lub cztery nitki kanwy, przerabia się poprzeczne nitki w sposób wiązany, znany z dawnych czasów i używany przy s z y c i u bielizny.

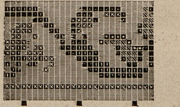
Ryc. 72, 73 i 74. Dowolnie użyć można z dwóch stron siatki gipiurowej, przyszytej do kanwy, stanowiącej środek kołdry. Po za pasem k a n w o w y m, ryc. 72, daje się kwadraty z siatki gipiurowej, łączone pomiędzy sobą pasami kanwowemi, ryc. 68. Na zakończenie daje się znów pas kanwowy, ryc. 76 i koronka z gipiury. Należy j e d n a k zwracać uwagę na wykończenie pasów k a n w o w y c h na rogach, które nie mogą być zeszywane. Trzeba więc założyć kanwę na kanwę, aby niteczki wchodziły jedna w drugą i dopiero deseń wykonywać. Desenie na siatkę gipiurową w następnych numerach podamy. Dodajemy ze swej strony, że kołdra taka jest bez porównania ładniejszą niż wszystkie bufy atłasowe lub tym podobne.

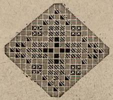
Ryc. 83. Paltocik dla panienki na lekkiej wacie, z flanelową podszewką, z tyłu wcinany; przód ma wolno puszczony, objęty wkoło sznurem.

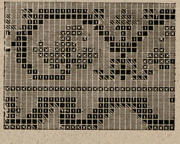
Ryc. 84. Okrycie dla młodych pań z repsu jedwabnego, ozdobione ne wyszyciem z sutaszu i dżetu. Koronka suto w fałdy ułożona zdobi w około. Krój fig. 41—44 podaje.

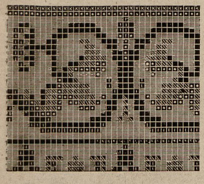
Ryc. 87 i 88. Suknia z czarnego kaszmiru, przód ma w zakładeczki drobniuchne, sznurkiem podszyte ułożony. Rękawy w bufy marszczone, spięte są kokardą. Suknię zdobią sznury i torebka ridicule.

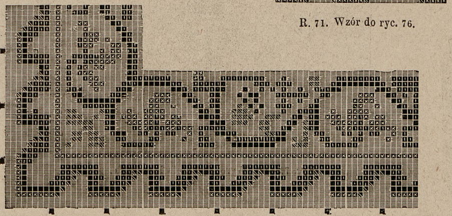

Ryc. 68. Wzór do kapy ryc. 67.

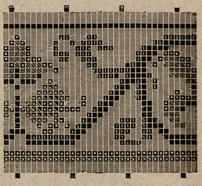

R. 70. Wzór do ryc. 67.

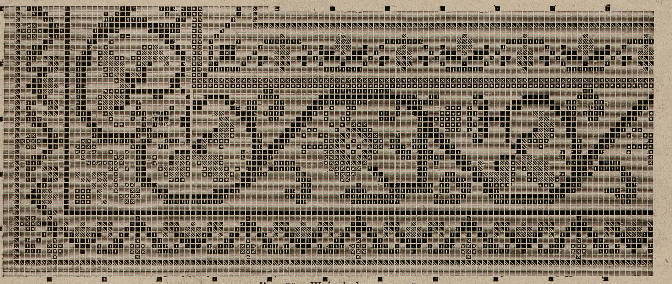

R. 69. Wzór do ryc. 67.

R. 71. Wzór do ryc. 76.

Ryc. 73. Wzór do kapy ryc. 67.

Ryc. 72. Wzór do kapy ryc. 67.

Ryc. 74. Wzór do kapy ryc. 67.

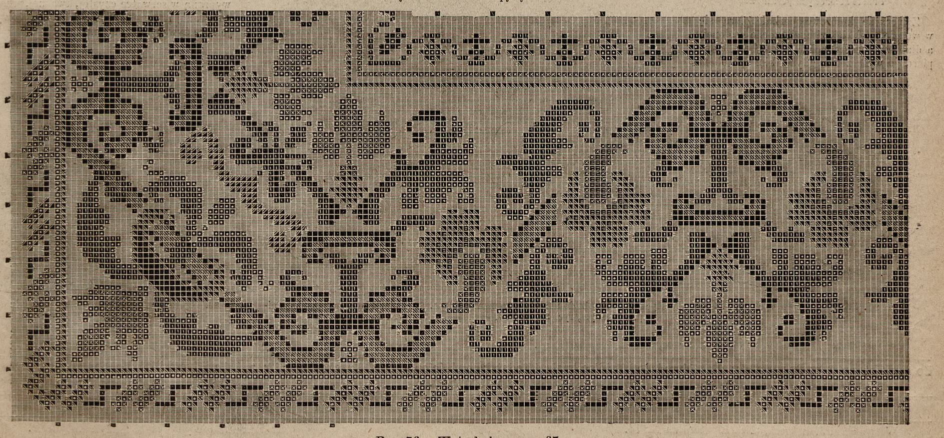

Ryc. 75. Wzór do kapy ryc. 67.

PRZEPISY

GOSPODARSKIE.

Przywrócenie białości zżółkłej bieliźnie.

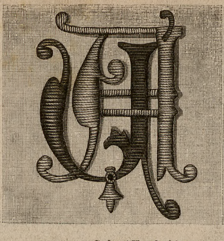
Po wypraniu bielizny należy wlać do wody, w której się płucze, małą łyżeczkę terpentyny, co nadaje bieliźnie

Ryc. 76. Wzór do kapy ryc. 67.

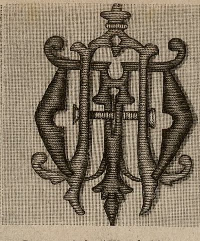
pozór nowości, zwłaszcza, jeśli farbkuje się ultra-mariną.

Pranie rzeczy wełnianych.

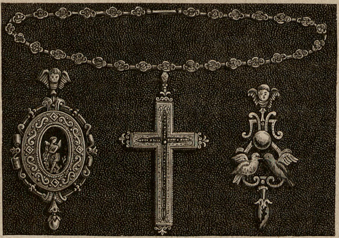
Piorą się najlepiej w kartoflach, lub otrębach z dodaniem zimnej wody. Po należytem wypłukaniu nie trzeba ich wyżymać, tylko wytrzepać i mokre jeszcze wymaglować, prasując po lewej stronie.

Ryc. 77. Cyfry AU, atłaskiem.

Ryc. 78. Cyfry AW, atłaskiem.

Ryc. 79—82. Wyroby ze złota lub srebra.

daleko mniej krochmalu wychodzi. Kretony, żaknoty i muśliny najlepiej prać w kartoflach lub otrębach, postępując podług podanych następnie przepisów, stosownie do tego, jaki kolor się pierze. Do płukania kolorowych perkali dobrze jest dosypać trochę ałunu.

Pranie koloru różowego.

Po wypraniu w kartoflach lub otrębach pszennych, namoczyć rzecz wypraną w serwatce czystej, kwaśnej, przegotowanej i przestudzonej, a kolor różowy jeszcze żywszym się stanie.

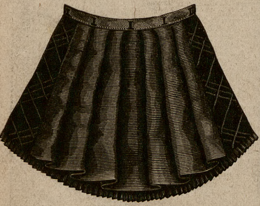
Ryc. 83. Paltocik dla panienki, krój fig. 33 i 40.

Ryc. 84. Okrycie dla pań, krój fig. 41—44.

Pranie kolorowych perkalów.

Zwyczajne kolorowe perkale piorą się w wodzie miękkiej, zimnej, mocno osolonej, a dla oszczędności można je krochmalić dopiero po wysuszeniu, gdyż takim sposobem

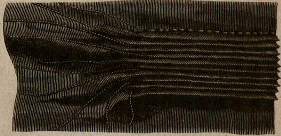

Ryc. 86. Przypinany tren, ryc. 35, 36 i 85.

Ryc. 85. Stanik do ubrania z trenem przypinanym, ryc. 35, 36 i 86.

Ryc. 87. Suknia z czerwonego kaszmiru do ryc. 88.

Ryc. 88. Sposób wykonania zakładek u przodu do ryc. 87.

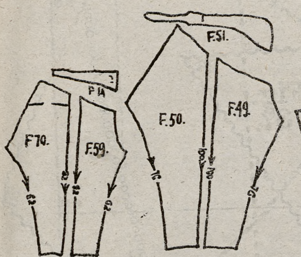
Do dzisiejszego N-ru dołącza się: dla Edycyi I-ej Tablica kroju i Dodatek powieściowy, Lord Brackenbury, 13; zaś dla Edycyi II-ej Tablica kroju i Rycina kolorowana.

Дозволено Цензурою. Варшава 22 Января 1881 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**

ODWROTNA STRONA.

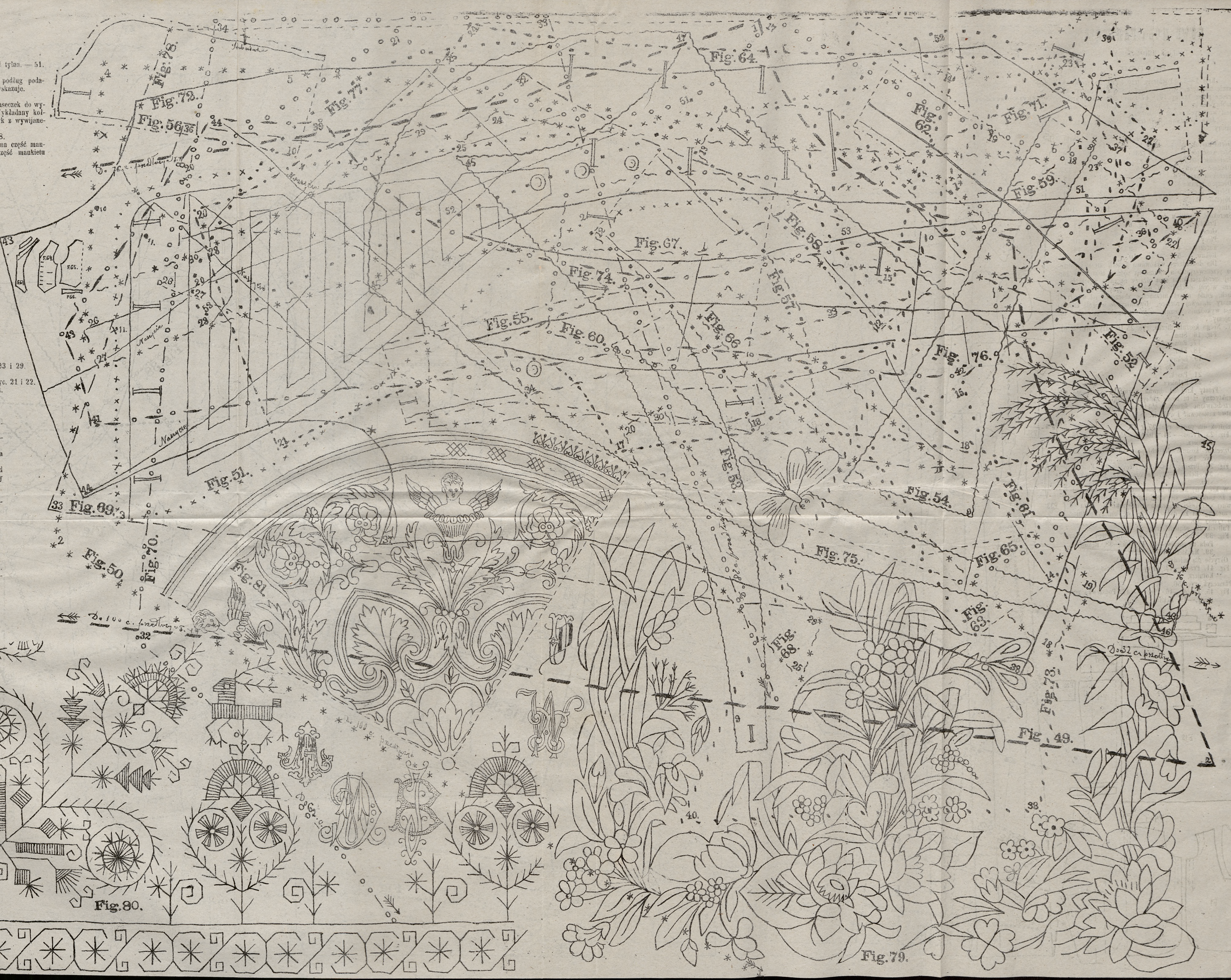
X. Kalesony dla panów, ryc. 26.
Fig. 49. Część przednia.—50. Część tylna. —51. Pasek.
Z grubszego płótna kraja się majtki podług podanej formy wykonane, wyraźnie ryc. 26 wskazuje.
XI. Trzy męzkie kołnierzyki, ryc. 4—6.
Fig. 52. Stojący kołnierzyk.—53. Paseczek do wykładanego kołnierzyka.—54. Wykładany kołnierzyk.—55. Stojący kołnierzyk z wywijanemi rogami.
XII. Dwa mankiety dla panów, ryc. 7 i 8.
Fig. 56. Mankiet, ryc. 7.—57. Górna część mankietu, ryc. 8. — 58. Dolna część mankietu ryc. 8.

XIII. Kołnierzyk i mankiety dziecinne, ryc. 23 i 29.
Eig. 59. Kołnierzyk i mankiet.
XIV. Kołnierzyk i mankiety dziecinne, ryc. 21 i 22.
Fig. 61. Kołnierzyk.—62 i 63. Mankiet.

XV. Kamizelki dla panów, ryc. 20.
Fig. 64. Przód.—65. Plecy.— 66. Patka. 67. Mankiet.—68. Kołnierz.
XVI. Majtki pod spód dla chłopców od 10—do 12 lat.
Fig. 69. Przednia część. — 70. Tylna część.—71. Pasek.
Podobnie się wykonywają jak majtki pod fig. 49—51 przedstawione, patrz zmniejszony krój.
XVII. Stanik do ryc. 85 i 35.
Fig. 72. Przód.—73. Boczek.—74. Plecy.—75. Rękaw.
XVIII. Czepeczek, ryc. 54.
Fig. 76. Główka.—77. Pasek.
XIX. Fartuszek dla dziecka, ryc. 42 i 43.
Fig. 78. Fartuszek.

Wzory i desenie.
Fig. 79. Poduszka, do ryc. 31. — 80. Wzór na serwetę, ryc. 2 i 6 w zeszłym numerze.
XV. Deseń na blat od stołu, ryc. 63.

NOWE MODY PARYZKIE

TABLICA KROJU DO Nr. 5.

1881 ROK.

Krój 1—3. Podajemy trzy formy na mężkie koszule na otyłe, średniej tuszy i szczupłe figury, obliczone przez ryciny 16 i 17 i na zmniejszony krój na tablicy kroju. Przy jednej i tej saméj formie oznaczony jest wzór tych trzech wielkości.

Jako podstawę tych trzech form są następujące miary.

	Krój 1	Krój 2	Krój 3
Górna szerokość	52	48	42
Szerokość piersi	23	22	18
Szerokość pleców	23	21	17½
Długość pleców	16	14	12½
Szerokość szyi	22	20	18
Długość rękawa	56	56	56
Objętość pachy	56	52	49
Objętość ręki	14	13	11
Długość koszuli	100	100	100
Szerokość koszuli u dołu	82	72	67
Przód Fig. 1	Fig. 6	Fig. 11	
Gors 2	7	12	
Plecy 3	8	10	
Karczek 4	9	14	
Rękaw 5	10	15	

Dla dokładnego wykowania koszuli mężkiej potrzeba przedewszystkiem uważać na podaną miarę. W górnej szerokości kilka cent różnicy nie mają znaczenia ale tem więcej dokładności potrzeba przy innych wymiarach, gdzie nawet nieznaczne zboczenia od właściwej miary stanowią różnicę. Uważamy że w ogóle znanem jest wykonanie koszuli, więc szczegółowego opisy nie dajemy.

IV. Nocna koszula mężka, ryc. 25 10 razy zmniejszona.
- Fig. 16. Stan.
- 17. Ramiączko.
- 18. Klin.
- 19. Rękaw.
- 20. Klin do rękawa.
- 21. Pasek.
- 22. Kołnierz.

Prosty krój od dawna używany okazał się tak praktyczny iż tu moda żadnych zmian nie zaprowadziła przedstawiane figury z dokładną miarą cent. dają się łatwo zastosować i wykroić.

V. Szlafrok dla panów ryc. 27 i 28.
Fig. 23. Przód.— 24. Plecy. — 25. Rękaw. — 26. Kołnierz.

VI. Dziecinne koszule dla chłopców od 10 — 12 lat, ryc. 18.
Fig. 27 Przedni stan.—28. Plecy. — 29. Karczek. 30. Rękaw.—31. Mankiet. — 32. Paseczek do szyi.

W kroju tej koszuli ta zachodzi różnica z poprzedniemi że gors kraje się nieodcinany z przodem robiąc stosownej szerokości na prawą stronę zakładkę która od góry zaokrąglona ku dołowi wyżej się kończy pilnując wzoru ryciny 18.

VII. Paltocik dla panienki, ryc. 84.
Fig. 33. Przód.—34. Boczek. — 35. Plecy. — 36. Poła do pleców.—37. Kieszeń.—38. Rękaw.— 39. Mankiet.—40. Kołnierz.

VIII. Okrycie dla młodych osób, ryc. 83.
Fig. 41. Przód.—42. Plecy. — 43. Rękaw. — 44. Kołnierz.

IX. Płaszczyk, ryc. 50.
Fig. 45. Przód.—46. Plecy. — 47. Podszewka pod plecy.—48. Rękaw.

